

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۷/۱۰/۰۷

م. اسحاق نگارگر

رجز خوانی ها بر ضد همدیگر

متأسفانه مراکز متعدد قدرت و رجز خوانی های این مراکز بر ضد همدیگر، مردم افغانستان را به جان آورده است و دیگر مردم درمانده اند که داد خود را به کجا برسانند. گاهی این حالت نیز به مشاهده می رسد که دو طرف یک قضیه به دو مرجع با هم مخالف قدرت دادخواهی می کنند تا ادعای یکدیگر را خنثی نمایند. به طور مثال (الف) و (ب) بر سر زمین دعوا دارند.

(الف) دعوای خود را به عناصر گوناگون در دولت وحدت ملی می برد و رشوه می دهد و

(ب) که می بیند حریفش میدان را خواهد بُرد در محل زیست خود به گروه طالبان و داعش پناه می برد و مصیبت این است که طالبان در گذشته رشوه مطالبه نمی کردند ولی اکنون آنان هم یا برای خرج خود و یا برای اجرای امور امارت خود کیسه های رشوه باز کرده اند و پول می خواهند.

عدالت در اینجا بسیار مشابه به حالتی شده است که مردی ثروتمند که هیچ وارث قانونی نداشت به سفر رفته بود و رندان شهر چهار گواه عادل یافتند که آن مرد مُرده است و میراثش به بیت المال تعلق می گیرد و ثروتش را میان خود و قاضی تقسیم کرد.

مرد وقتی از سفر بازگشت خود را به محضر قاضی رساند و داد می زد که «من زنده ام و این است تذکره هویت من» و قاضی می گفت: «برو رنگت را گم کن من یاره های ترا بشنوم یا شهادت گواهان عادل را ببینم.»

این جا نیز بدبختانه گواهان عادل پول و قدرت گواهی می دهند و برای زندگان مجلای فوتی درست می کنند.

فاعتبروا یا اولی الابصار نگارگر ۴ اکتوبر ۲۰۱۷ مزار شریف

به اهتمام ولی احمد نوری